

altsaa give en ganſke ſærlig Anbefaling. Det vilde være meget heldigt efter min Mening, derſom man kunde komme bort fra denne Praxis ved at vælge en anden Form f. Ex. „til Miniſterens Afgjørelſe“; thi det er ganſke viſt, at der kommer en Mængde Andragender herind i Thinget og til Udvalget for Andragender, om hvilke man virkelig ikke kan danne ſig nogen Mening, og om hvilke Thinget efter min Overbeviſning heller ikke burde ved en Afſtemning udtale nogen Mening. Jeg vil kun tillade mig med Henſyn til det 3die foreliggende Andragende at gjøre den lille Bemærkning, at det Andragende efter ſit hele Indhold paa en meget naturlig Maade havde hørt til det Udvalg, der forhandler Fiſkerisagen. At man ikke har ſendt det derthen, har jo vel ſin Grund i det, min ærede Kollega (Singerſlev) i en anden Sag idag fremførte, at man veed i Forveien, at diſſe Sager blive liggende iaar. Vi have ſaa valgt den Fremgangsmaade at vente til bedre Tider og lade dette ellers meget begrundede Andragende ligge hen.

Juſtizminiſteren (Mellemann): Hvad angaar det forſte Indſtillingspunkt, ſtal jeg ikke derom udtale mig videre, da det jo er fremhævet fra Udvalgets Side, at der ikke i Henviſningen ligger nogen Anbefaling eller Meningsſtillkjendegivelse om Sagens Realitet fra Thingets Side. Jeg vil kun tilføie med Henſyn til den Bemærkning, Udvalgets Ordfører gjorde om en formentlig Dtring af mig om vor kriminelle Proces i Almindelighed: Jeg har paa mange Maader ved mange Leiligheder yttret den Mening, at vor kriminelle Proces trænger til en Reſorm, og jeg har givet denne min Mening et beſtemt formuleret Udtryk, ialtfald været med til at give den det, men derimod veed jeg ikke, at jeg nogenſinde har brugt en ſaadan dunkel og efter min Mening betydningsløs Talemaade ſom denne, at vor Kriminalproces ſkulde være uden Bund eller Sligt. — Hvad derimod det andet Spørgſmaal angaar, ſtal jeg tillade mig at bemærke, at jeg ikke har fundet og fremdeles ikke finder tilſtrækkelig Anledning til at nedſætte en Kommiſſion i det omhandlede Tilfælde. Grunden dertil er ikke den, at jeg mener, at Retsbetjenten bør ſkaanes eller at det kan være krænkende for ham, at en ſaadan Kommiſſion nedſættes. Men Grunden er den, at det efter min Mening ingenlunde gaar an at komme ind paa det Princip, at en Kommiſſion ſkal nedſættes, ſaaſnart en enkelt Forbrydelse hængaar uopdaget et eller andet Sted, men der udtræves, idetmindſte efter den Praxis, man hidtil har ſulgt, at det er en Sag, ſom har ſtorre

Omfang, enten derved, at det er en Række af Forbrydelſer af en vis Art, og ſom foruroliger ſelve Befolkningen, eller at den omfatter en Mængde Deltagere. Og endelig vil jeg ogſaa bemærke, at ſaavidt mig bekendt har det ikke været Tilfældet, i lang Tid ialtfald, at en Kommiſſion ſaaledes er bleven nedſat af Miniſteriet af egen Drift uden nogen Indſtilling derom fra de underordnede Autoriteter. Dette ſidſte Punkt lægger jeg imidlertid naturligtviſ mindre Vægt paa, forſaavidt det er klart, at man er berettiget til alligevel at gjøre det, men jeg tillader mig dog at fremhæve ogſaa med Henſyn til de Exempler, ſom ere nævnte af den ærede Taler, at der her foreligger Indſtilling fra de underordnede Autoriteter om Nedſættelſe af en Kommiſſion. Det, der for mig er Hovedſagen, er, at jeg ſlet ikke kan gaa ind paa den Betragtning, at det ſtal være tilſtrækkelig Anledning til Nedſættelſe af en Kommiſſion, at en enkelt Forbrydelse hængaar uopdaget. Skulde vi ind paa det, vilde det, efter de menneſkelige Forholds Beſtaffenhed, ikke kunne være andet, end at vi beſtändig vilde ſaae Kommiſſioner rundt omkring i Landet. Hvad det andet Punkt angaar, nemlig Spørgſmaalet om min Berettigelſe til at negte Andragerne Udſkrift af de i Sagen afgivne Erklæringer, kan jeg kun ſige, at det er min Fortolkning af Loven af 2den Februar 1866, at de Paagjældende ikke have nogen Ret til at kræve en ſaadan Erklærings Afgivelse, men mene de, at jeg derti feiler, ſtaar det dem jo frit for at ſøge Domſtolene.

Saaſtrup: Den ærede Miniſter udtalte, at det ikke gik an at nedſætte en Kommiſſion for ſaadan en enkelt Ildbrand. Det vilde de Folk, ſom nu i et Par Aar have anſøgt den høitærede Miniſter derom, viſt heller ikke have begjæret, derſom det ikke fremgik klart af de Forhør, der ere optagne i Sagen, at her foreligger en Forbrydelse. Saa meget er opklaret; det ſtaar altsaa kun tilbage at ſaae Forbryderen opdaget. Ved andre Ildbrande, ſom den høitærede Miniſter har henviſt til tidligere, og ogſaa idag, har man ikke kunnet paapege Grunden til Ildens Opkomſt. Her er det opklaret, at en Forbrydelse er begaaet. Jeg ſynes, at naar Forholdet er ſaaledes, at man ikke kan komme til en Opdagelſe af Forbryderen, ſaa maa der være Grund nok til at nedſætte en Kommiſſion, thi ſelv om det ikke er en hel By eller mange Gaarde, der ere brændte, ſaa er Forbrydelsen jo i Virkeligheden dog lige ſtor, og Forbryderen burde derfor lige godt ſøges. Det er jo ikke enhver Mand, der er alſidig. Det